

925

1830-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σκόπελος.

Κ. Καλλιανός, «Το βιβλίο των διαθηκών του Δημοσίου Μνήμονα της Σκοπέλου (1830-1834)», *Θεσσαλικό Ημερολόγιο* 14 (1988), σ. 35-36, σ. 38-39 αρ. 23.

926

1830-1831. Δικαστικές αποφάσεις του Ειρηνοδικείου Σκύρου.

Ξ. Αντωνιάδης, «Οι πρώτες μετεπαναστατικές αποφάσεις του ειρηνοδικείου Σκύρου», *ΕΚΕΙΕΔ* 34 (1998), σ. 193-224.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΚΥΡΟΥ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΩΣΗΣ Η ΠΡΟΣΚΛΥΣΗΣ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΟΥ ΚΤΗΜΑΤΟΣ. ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΣΕ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΞΑΒΙΒΛΟΥ
(ΒΙΒΛ. Β', ΤΙΤΛ. Α', ΕΔ. 31)

1830, 19 Απριλίου

«Απόφασις Πολιτική

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ὁ κύριος Μανόλης Χατζή Ἀλέξη ἤναξε προφορικῶς τὴν κυρία Ἀμέρισσαν Ἰωαν. Σηβήτου, παρ' ἧς ἀπήτησε ἓνα ιδιόκτητόν του κηπάριον κείμενον εἰς τοὺς Μήλους, τὸ ὁποῖον αὐτὴ κατακτήσατο βιαίως καὶ διενέμετο φυτεύσα ἐν αὐτῷ λαχανικά. Κατ' αἰτησὶν τοῦ διαληφθέντος προσκαλέσθη ἡ Ἀμέρισσα Ἰωαν. Σηβήτου ἵνα ἀπολογηθῇ τὰ περὶ τῆς κατακτήσεως τοῦ ῥηθέντος κηπαρίου ἣτις ἀπεκρίθη ὅτι ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἓν ἕτερον κηπάριον ιδιόκτητόν της κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐσυνόρενε μὲ τὸν ῥέοντα ποταμόν, καὶ ὅτι ἀπέναντι τοῦ αὐτοῦ ποταμοῦ ἔκειτο τὸ κηπάριον τοῦ διαληφθέντος Μ.Χ. Ἀλέξη σύνορον ἔχον τὸν ποταμόν, ὥστε ὁ ποταμὸς οὗτος διεχώριζεν αὐτὰ τὰ κηπάρια. Πρὸ πέντε δὲ ἢ ἕξι ἐτῶν στρίψας ὁ ποταμὸς τὸν δρόμον του ἀπὸ τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ κηπαρίου Μ.Χ. Ἀλέξη ἔκοψε τὸ περισσότερον μέρος τοῦ αὐτοῦ κήπου καὶ τὸ πρόσθεσεν εἰς τὸ μέρος τοῦ ἰδιοῦ της. Δι' ὃ ἐπειδὴ καὶ ὁ κήπος αὐτῆς ἐσυνόρενε πάντοτε τὸν ποταμόν, δι' αὐτὸ τοῦτο κατεκτήσατο καὶ οἰκιοποιήθη τὸ μέρος ἐκεῖνο ὅλον, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς βίας καὶ ὁρμῆς τοῦ ποταμοῦ ἐκόπη καὶ προσηρμόσθη εἰς τὸ ἰδικόν της, διὰ τὰ ἔχη πάντοτε τὸν ποταμόν σύνορον. Ἀναγνοῦν πωλητήριον ἔγγραφον τῆς 5 Ἰουνίου 1776, μαρτυροῦντων Δημητρίου Τζορδιᾶ, Πέτρου γέρου καὶ Γεωργάκη Μανόλη, δι' οὗ ὁ Μανόλης Χ' Ἀλέξη ἀποδεικνύεται ιδιοκτήτης τοῦ ἐκκοπέντος μέρους τοῦ κήπου. Ἀκοῦσαν κατ' αἰτησὶν τῶν δύο διαφορομένων μερῶν τὴν διὰ λόγου μαρτυρίαν τῶν νῦν δημογερόντων Κυρίων Γεωργίου Αἰλωνήτου καὶ Δημητρίου Σταματίου, ὁμολογούντων τοῦ ὅτι ὁ ποταμὸς ἔρρεε πλησίον τῶν δύο τούτων κηπαρίων εἰς τὸ μέρος ὅπου ὑπάρχει ἡδη τοῖχος καὶ ὅτι τὸ κηπάριον τῆς Α. Ἰωάν. Σηβήτου ἐκτείνεται ἕως αὐτοῦ τοῦ τοίχου εἰς τὴν φορρὰν τοῦ ποταμοῦ.

Ἐπομένως θεωροῦν

1. Ὅτι τὸ ἐκκοπέν μέρος γῆς εἶναι κτῆμα τοῦ Μ.Χ. Ἀλέξη, διότι ἐκκόπη διὰ τῆς ὁρμῆς τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τὸ ἰδιόκτητόν του κηπάριον.



2. Ὅτι ἂν ἡ βία τοῦ ῥέοντος ποταμοῦ ἔκοψε τὸ μέρος αὐτὸ τοῦ κήπου του καὶ τὸ προσήρμοσεν εἰς τὸν ἄλλον κήπον δὲν εἶναι λόγος οὗτος νὰ κατακτήσῃ καὶ οἰκαιοποιηθῇ αὐτὸ ἡ Α. Ἰωαν. Σηβήτου, καθ' ὅτι κατὰ τὴν Ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου βιβλίον β' τίτλος Α' σελ. 122:

«ἂν ἡ βία καὶ ἡ ὁρμὴ τοῦ ποταμοῦ ἔκοψε μέρος τοῦ ἐδικοῦ του χωραφίου μονόφορα καὶ τὸ ἔφερε εἰς τὸ ἐδικόν μου χωράφι καὶ δείχνει φανερὰ τὴν ποσότητα, ἐκεῖνο ἐστὶν τὸ ὀρίζης διότι φανερώς ἔγινε καὶ γνωρίζεται».

Ἀποφασίζει ἐπανορθωτικῶς

1. Ἡ Ἀμέρισσα Ἰωάν. Σηβήτου ν' ἀποδώσῃ πρὸς τὸν Μανόλη Χ' Ἀλέξη τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ ὅποιον κατεκτήσατο μετὰ τῶν φυτευθέντων δὲ παρ' αὐτῆς λαχανικῶν ... τὰ ὅποια αὐτὴ ἐν αὐτῷ παρέθετο.

2. Οἱ δύο ὁμοῦ θέλει πληρώσωσι τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

3. Ὁ Μανόλης Χατζῆ Ἀλέξη νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτὴν κατ' ἐπανόρθωσιν φοίνικας τεσσάρους Ἀρ. 4 διὰ τοὺς κόπους της καὶ φραγμὸν ὅπου ἐν τῷ κήπῳ αὐτῇ περιέθετο.

4. Ὁ αὐτὸς εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου Αὐγούστου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους νὰ ἀνοίξῃ τὸν παλαιὸν δρόμον τοῦ ποταμοῦ ἵνα ῥέῃ κατὰ τὸ παλαιόν.

Ἡ ἀπόφασις ἐκκαλεῖται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην ἐνάτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔτους ἐν Σκύρῳ.

Ὁ Ἀστυνόμος καὶ προσωρινῶς ἐνεργῶν τὰ χρέη τοῦ Εἰρηνοδίκου.

Ἀν Μητάρας

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Γριμανέλης».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΚΥΡΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΣΠΟΡΑΣ ΕΠΙ
ΑΛΛΟΤΡΙΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ. ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΕΘΙΜΟ ΤΟΥ «ΑΝΤΙΣΠΟΡΟΥ»

1830, 19 Μαΐου

«Ἀπόφασις Πολιτικὴ
Διορθωτικὴ

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀναγνοῦν ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Σταμάτη Φεργάδη, μνηνολογουμένην τὴν 2 Μαΐου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, δι' ἧς ἐνάγει τὸν Κύριον Ἀναγνώστην γαμβρὸν τοῦ Σταμάτη παπᾶ-Λέου, τοῦ ὅτι οἰκαιοποιηθεὶς αὐτὸς δώω τινὰ χωράφια του κείμενα περὶ τὸ μέρος τοῦ Τραχιοῦ τὰ ἔσπειρεν. Ἀκοῦσαν ἀπολογίαν τοῦ Κυρίου Ἀναγνώστου γαμβροῦ Σταμ. παπᾶ-Λέου, ὅτι ἔχων καὶ αὐτὸς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἰδιά του χωράφια πλησίον τῶν χωραφίων τοῦ διαληφθέντος Σταμ. Φεργάδη καὶ βουλόμενος σπεῖραι αὐτὰ ἔσπειρεν ἀντ' αὐτῶν ἐξ ἀγνοίας του τὰ τοῦ Σταματίου Φεργάδη καὶ ὅτι ἅμα πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν γειτόνων του τοῦ ὅτι τὰ σπαρθέντα παρ' αὐτοῦ χωράφια δὲν εἶναι τὰ ἰδικά του ἀλλὰ τοῦ Στ. Φεργάδη ἐπρόσφερε πρὸς αὐτὸν τὰ ἰδικά του νὰ τὰ σπείρῃ αὐτὸς ἀντὶ τῶν ἰδίων του καὶ ὅτι τοῦ ἐπρόσφερε καὶ περισσοτέραν τινὰ γῆν χωραφίων του ἀφ' ὅσων αὐτὸς εὐρὼν ἔσπειρε.

Ἀκοῦσαν κατ' αἵτησιν τῶν δύο διαφορομένων μερῶν τὴν ἔνορκον ὁμολογίαν τοῦ πρώην Ἀστυνόμου Κυρίου Γεωργίου Αὐλωνίτου (πρὸς ὃν οὗτοι εἶχον παρουσιασθεῖ προλαβόντως διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν) τοῦ ὅτι ὁ Ἀναγνώστης γαμβρὸς τοῦ Σταμ. παπᾶ Λέου ἔκτοτε



πρὶν εἰσέτι ἀπεράσῃ ὁ καιρὸς τῆς σπορᾶς ἐπρόσφερε πρὸς τὸν Σταμ.Φεργάδῃ τὰ ἰδικὰ του χωράφια συνορεύοντα τῶν ἐκείνου, τὰ ὅποια αὐτὸς ἔσπειρε καὶ ὅτι αὐτὰ εἶχον τὴν αὐτὴν ποιότητα γῆς μὲ μεγαλυτέραν ἔκτασιν καὶ ὅτι μολονότι ὁ Σταμ.Φεργάδῃ ὑποχρεώθη παρὰ τῆς Ἀστυνομίας νὰ δεχθῇ αὐτά, αὐτὸς δυστροπῶν δὲν τὰ ἐδέχθη.

Ἐπομένως θεωροῦν

1. Ὅτι ὁ Ἀναγνώστης γαμβρὸς τοῦ Σταμ. παπᾶ Λέου ὠφελεῖ μᾶλλον παρ' ὅτι βλάπτει τὸν Σταμ. Φεργάδῃ, διότι ἐκκαθάρησε καὶ ἔσπειρε τὰ χωράφια αὐτοῦ ἀντὶ τοῦ νὰ ἐκκαθαρίσῃ καὶ καλλιεργήσῃ τὰ ἰδικὰ του.
2. Ὅτι ἐξ ἀγνοίας του ἔσπειρε αὐτὰ προσφέρων διὰ τὸ ἐξ ἀγνοίας σφάλμα του τὰ ἰδικὰ του.
3. Ὅτι ὁ Σταμάτης Φεργάδῃς ἂν ἐδέχετο ἔκτοτε ἀντὶ τῶν ἰδικῶν του χωραφίων τὰ χωράφια τοῦ Ἀναγνώστου διὰ νὰ τὰ σπείρῃ καὶ αὐτός, τὸ αὐτὸ καὶ ἴδιον κέρδος ἤθελεν ἀπολαύσῃ ἀφ' ὅσον ἀπῆλaven ἀπὸ τὰ ἰδικὰ του, μάλιστα καὶ περισσότερα, διότι τοῦ προσφέρθη μεγαλυτέρα ἔκτασις γῆς.
4. Ὅτι αὐτὸς ὠφελεῖται καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, δηλαδὴ τοῦ ὅτι τὰ χωράφια του θέλει τὰ παραλάβῃ διὰ τὸ ἐρχόμενον καθαρισμένα καὶ ἔτοιμα νὰ σπαροῦν.
5. Ὅτι ὁ Ἀναγνώστης διὰ τὸ ἐξ ἀγνοίας σφάλμα τοῦ ζημιοῦται, χάσας τὸν καιρὸν του καὶ ἔξοδα εἰς ἐκκαθάρισιν ξένων χωραφίων καὶ μέλλει νὰ ἐξοδεύσῃ καὶ ἐκ δευτέρου εἰς τὸ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὰ ἰδικὰ του.

Ἀποφασίζει διορθωτικῶς

1. Ὁ Ἀναγνώστης γαμβρὸς τοῦ Στ. παπᾶ Λέου νὰ δόσῃ πρὸς τὸν Σταμάτην Φεργάδῃν τὸν ἀντίσπορον τῆς σπορᾶς ἔρριπεν εἰς τὰ χωράφια του καὶ τοῦτο κατὰ τὸ τοπικὸν ἔθος.
2. Ἐκτὸς τοῦ ἀντισπόρου νὰ δόσῃ πρὸς αὐτὸν ἓν κοιλὸν γεννήματος περιπλέον.
3. Οἱ δύο ὁμοῦ θέλει πληρώσωσι τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀνέκλητος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνδεκάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔτους. Ἐν Σκύρῳ.

Ὁ Ἀστυνόμος καὶ προσωρινῶς ἐνεργῶν τὰ χρέη τοῦ Εἰρηνοδίκου

Ἄν Μητάρας

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Γριμανέλης».

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΚΥΡΟΥ ΡΥΘΜΙΖΟΥΣΑ ΤΙΣ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΛΥΣΕΩΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΛΟΓΩ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ (ΤΙΤΛ. Α', ΠΑΡ. 12)

1830, 12 Μαΐου

«Απόφασις Πολιτικὴ
Διορθωτικὴ

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Ἀναγνοῦν ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Σταΐκου μνηρολογημένην τὴν 12 Ἀπριλίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, δι' ἧς ἐνάγει τὸν Νικόλαον Καραγιάννη τοῦ ὅτι ἔχοντες συμφωνίαν εἰς τὸ μεταξὺ των τοῦ νὰ γεωργήσωσι ἓν χωράφιον κείμενον εἰς τὸ μέρος τοῦ Τραχιοῦ (χέρσον ὡς περίπου τῶν τριάκοντα ἑτῶν) δουλεύοντες ἐν αὐτῷ καὶ οἱ δύο εἰς διάρκειαν δύο ἑτῶν, νὰ μερίζωσι τὸν καρπὸν ἐκάστης σπορᾶς ἐξ ἡμισείας καὶ ὅτι τὸν πρῶτον χρόνον σπείρα-



ντες ἐν αὐτῷ ἀραποσίτην ἐμοίρασαν κατὰ τὴν συμφωνίαν των, φθάσας δὲ ὁ καιρὸς τοῦ β' χρόνου ἵνα σπείρωσι πάλιν ἐν αὐτῷ συντροφικῶς ὡς ἡ συμφωνία των δυστροπῶν ὁ Ν. Καραγιάννης ἀπέβαλεν αὐτόν.

Ἀκοῦσαν ἀπολογίαν τοῦ Νικολάου Καραγιάννη, ἐν ἣ ὁμολογεῖ μὲν τὴν συμφωνίαν των ἐπιφέρει δὲ ὅτι ὁ Γκιούρος Στάϊκος ἀσθενήσας ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ καιροῦ δὲν ἦτον εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ δουλεύσῃ εἰς τὸ χωράφιον καὶ ὅτι δι' αὐτὸ τοῦτο δουλεύσας αὐτὸς μόνος καὶ ἐξοδεύσας εἰς τὴν γεώργησιν τοῦ χωραφίου δὲν τὸν βάλλῃ εἰς τὴν συμπεφωνημένην συντροφίαν του.

Ἐπομένως θεωροῦν

1. Ὅτι ὁ Γκιούρος Στάϊκος ἠσθένησε δουλεύων εἰς τὸ χωράφιον πρὸς ἐκκαθάρισιν αὐτοῦ ὡς ἀπεδείχθη.
2. Ὅτι ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἠσθένησε δὲν εἶναι λόγος οὗτος νὰ ἀποβάλῃ αὐτὸν ὁ Νικόλαος Καρά Γιάννης καὶ νὰ τὸ σπείρῃ αὐτὸς μόνος, καθ' ὅτι κατὰ τὴν ἐξάβιβλον τοῦ Ἀρμενοπούλου, τίτλος περὶ νόμων Γεωργικῶν, σελ. 460 «ἐὰν Γεωργὸς σέβῃ καὶ ξεκαθαρίσῃ χωράφι χερσομένον καὶ δενδριασμένον ἄλλου Γεωργοῦ, εἰς τρεῖς χρόνους νὰ τὸ δίδῃ πάλιν».
3. Ὅτι ὁ Νικόλαος Καραγιάννης ἔσπειρεν αὐτὸ μόνος του, χωρὶς νὰ περιμένῃ νὰ ἀναλάβῃ ὁ σύντροφός του ἐκ τῆς ἀσθενείας, διότι ἀπερνοῦσε πλέον ὁ διωρισμένος καιρὸς τῆς σπορᾶς.

Ἀποφασίζει διορθωτικῶς

1. Ὁ Νικόλαος Καραγιάννης νὰ δώσῃ πρὸς τὸν Γκιούρον Στάϊκον τρία κοιλὰ γεννήματα διὰ τοὺς κόπους του ὅπου ἐδούλευσε τὸν πρῶτον χρόνον πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ χωραφίου.
2. Οἱ δύο ὁμοῦ θέλει πληρώσωσι τὰ δικαστικὰ ἔξοδα.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἀνέκκλητος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν 12 Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔτους. Ἐν Σκύρῳ.

Ὁ Ἀστυνόμος καὶ προσ. ἐνεργῶν τὰ χρέη τοῦ Εἰρηνοδίκου
Ἄν Μητάρας

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. Γριμανέλης.

926α

1830-1831. Αναφορές, ἐνορκες μαρτυρικές καταθέσεις καὶ λοιπὰ διαδικαστικὰ ἐγγράφα αναφερόμενα σε ἀδικήματα ἀνθρωποκτονίας, προκλήσεως ταραχῶν, παράνομης οπλοφορίας κ.α. Ὡς κατηγορούμενοι ἐνέχονται οἱ Ἰωάννης Μαυρομιχάλης καὶ Στρατῆς Χρηστέας. Μάνη, Ναύπλιο, Σπέτσες.

Σ. Κ α π ε τ α ν ἄ κ η ς, «Οἱ Κυβελαῖοι τῆς Γαρμπελιάς στα χρόνια τοῦ '21», *Λακωνικαὶ Σπουδαὶ* 18 (2006), σ. 385-394, 400-425.

927

1830-1834. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγράφα. Σίμια, Χαλκίδα (Εὐβοία).